

Skatteutskottets betänkande 2019/20:SkU12

Skatt på avfallsförbränning

Sammanfattning

Utskottet ställer sig bakom regeringens förslag till en ny punktskatt på avfall som förbränns. Enligt förslaget ska skatten tas ut med 125 kronor per ton avfall. Under 2020 är dock skattesatsen 75 kronor per ton avfall och under 2021 är skattesatsen 100 kronor per ton avfall. Förslaget innehåller även en årlig omräkning av skattesatsen grundad på faktiska förändringar i konsumentprisindex. Avdrag för skatten får göras för avfall som förs ut från en förbränningsanläggning. Undantag från skatteplikten införs för biobränsle, farligt avfall, animaliska biprodukter samt viss produktion av material som innehåller avfallet eller dess restprodukter.

Den nya lagen föreslås träda i kraft den 1 april 2020.

Utskottet anser att riksdagen bör avslå motionsyrkandet.

I betänkandet finns en reservation (SD) och tre särskilda yttranden (M, V, KD). Ledamöterna från Moderaterna och Kristdemokraterna avstår från ställningstagande och redovisar i stället sina överväganden i särskilda yttranden.

Behandlade förslag

Proposition 2019/20:32 Skatt på avfallsförbränning.

Ett yrkande i en följdmotion.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning.....	4
Bakgrund	4
Propositionens huvudsakliga innehåll	4
Utskottets överväganden.....	6
Skatt på avfallsförbränning.....	6
Reservation	8
Skatt på avfallsförbränning (SD).....	8
Särskilda yttranden	9
1. Skatt på avfallsförbränning (M).....	9
2. Skatt på avfallsförbränning (V)	9
3. Skatt på avfallsförbränning (KD)	10
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	12
Propositionen	12
Följdmotionen	12
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	13

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Skatt på avfallsförbränning

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om skatt på avfall som förbränns,
2. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Därmed bifaller riksdagen proposition 2019/20:32 punkterna 1 och 2 samt avslår motion

2019/20:3422 av Eric Westroth m.fl. (SD).

Reservation (SD)

Stockholm den 28 november 2019

På skatteutskottets vägnar

Jörgen Hellman

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Jörgen Hellman (S), Per Åsling (C), Niklas Wykman (M)*, Hillevi Larsson (S), Helena Bouveng (M)*, Eric Westroth (SD), Peter Persson (S), Tony Haddou (V), David Lång (SD), Patrik Lundqvist (S), Hampus Hagman (KD)*, Anna Vikström (S), Joar Forssell (L), Johnny Skalin (SD), Rebecka Le Moine (MP), Kjell Jansson (M)* och Fredrik Schulte (M)*.

* Avstår från ställningstagande, se särskilda yttranden.

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2019/20:32 Skatt på avfallsförbränning. Regeringens förslag till riksdagsbeslut finns i bilaga 1. Regeringens lagförslag redovisas i bilaga 2.

Det har väckts en följdmotion i ärendet (SD).

Bakgrund

Regeringen beslutade den 2 juni 2016 att en särskild utredare bl.a. skulle se över förutsättningarna för och analysera behovet av att införa en skatt på förbränning av avfall (dir. 2016:34). Den 11 maj 2017 beslutade regeringen om tilläggsdirektiv enligt vilka utredningen skulle lämna ett förslag på utformningen av en avfallsförbränningsskatt (dir. 2017:49). Utredningen, som tog namnet Förbränningsskatteutredningen, redovisade sitt uppdrag den 30 november 2017 i betänkandet Brännheta skatter! Bör avfallsförbränning och utsläpp av kväveoxider från energiproduktion beskattas? (SOU 2017:83).

Förslaget om införande av en avfallsförbränningsskatt bygger på en överenskommelse mellan regeringen, Centerpartiet och Liberalerna.

Förslaget har mötts av kritik från flera remissinstanser. Flertalet av de som avstyrker förslaget instämmer i utredningens bedömning att en skatt på avfall inte är ett ändamålsenligt styrmedel för att kostnadseffektivt bidra till att uppfylla de klimat-, energi- och avfallspolitiska målen. Remissinstanserna hävdar att det beror på att företag som driver avfalls- och samförbränningsanläggningar inte kommer att kunna överföra en avfallsförbränningsskatt på mottagningsavgifterna, och därmed får inte en avfallsförbränningsskatt den styrning som efterfrågas. Andra styrmedel som träffar högre upp i avfallshierarkin och tidigare i produkternas livscykel borde i stället införas. Även Lagrådet har haft synpunkter på förslaget bl.a. utifrån om lagen kan antas tillgodose de syften som har angetts. Enligt Lagrådets mening bör frågan om huruvida den föreslagna lagen kan antas tillgodose de angivna syftena ytterligare belysas.

Propositionens huvudsakliga innehåll

En skatt på förbränning av avfall införs. Senast 2045 ska Sverige inte ha några nettoutsläpp av växthusgaser till atmosfären, och utsläppen från verksamheter inom svenskt territorium ska vara minst 85 procent lägre än utsläppen 1990. Vidare ska Sverige sträva efter att uppnå en mer resurseffektiv och giftfri avfallshantering i enlighet med avfallshierarkin. Detta kräver att även styrmedel som är effektiva först på lång sikt införs. En omfattande

avfallsförbränning, av t.ex. sådan plast som i stället bör återvinnas, är inte förenlig med klimatmålen och den cirkulära ekonomi som regeringen strävar efter.

När det gäller satsningar på andra styrmedel, som flera remissinstanser föreslagit, bedömer regeringen att den ena lösningen inte utesluter den andra. De lösningar som vissa av de remissinstanser som avstyrker skatten pekar på är dock i flera fall inte genomförbara inom en rimlig tidsperiod. Sverige ska ligga i framkant när det gäller klimat- och miljömål och det är därför nödvändigt att arbeta på bred front för att klimatmålen ska uppnås.

En skatt på förbränning av avfall ska utformas enligt en nettobeskattningsmodell.

Skatten ska omfatta avfall som förs in till en avfallsförbränningsanläggning eller samförbränningsanläggning.

Bibränsle, farligt avfall och animaliska biprodukter av kategori 1 och 2 som förs in till en skattepliktig förbränningsanläggning ska undantas från skatteplikt. Även avfall som förs in till en samförbränningsanläggning som huvudsakligen producerar material och där avfallsförbränningen ingår i produktionen av materialet ska undantas under förutsättning att materialet innehåller en del av avfallet eller dessa restprodukter.

Den som bedriver verksamhet på en avfallsförbränningsanläggning eller en samförbränningsanläggning ska vara skattskyldig. Denna skattskyldighet ska inträda när avfallet förs in till anläggningen.

Avdrag får göras för avfall och för ämnen eller föremål som har upphört att vara avfall, och som förs ut från anläggningen. Avdrag ska göras med det skattebelopp som gällde när skattskyldigheten för avfallet inträdde.

Skatten ska betalas med 125 kronor per ton avfall. Under perioden fr.o.m. den 1 april 2020 t.o.m. den 31 december 2020 ska skatt betalas med 75 kronor per ton avfall och under perioden fr.o.m. den 1 januari 2021 t.o.m. den 31 december 2021 med 100 kronor per ton avfall.

En årlig omräkning av skattesatsen för skatten på avfall som förbränns motsvarande den allmänna prisutvecklingen ska göras för kalenderåret 2023 och efterföljande kalenderår. Omräkningen av skattesatsen ska grunda sig på faktiska förändringar i konsumentprisindex (KPI) från juni månad året närmast före det år beräkningen avser och juni 2021. Beloppen ska avrundas till hela kronor. Varje år före november månads utgång ska regeringen fastställa det omräknade skattebelopp som efter den årliga omräkningen ska betalas för påföljande kalenderår.

Bestämmelserna i skatteförfarandelagen ska vara tillämpliga. Skatteverket ska vara beskattningsmyndighet.

De föreslagna ändringarna ska träda i kraft den 1 april 2020. Den nya lagen om skatt på avfall som förbränns tillämpas inte på avfall som förts in till en avfallsförbränningsanläggning eller samförbränningsanläggning före ikraftträdandet.

Utskottets överväganden

Skatt på avfallsförbränning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bifaller regeringens förslag om att införa en ny punktskatt på avfall som förbränns. Därmed avslår riksdagen motionen om att inte införa en sådan skatt.

Jämför reservationen (SD) och särskilt yttrande 1 (M), 2 (V) och 3 (KD).

Propositionen

I propositionen föreslås att det införs en ny punktskatt på avfall som förbränns. Undantag från skatteplikten införs för bibränsle, farligt avfall, animaliska biprodukter samt viss produktion av material som innehåller avfallet eller dess restprodukter. Skatten ska tas ut med 125 kronor per ton avfall. Under 2020 är dock skattesatsen 75 kronor per ton avfall, och under 2021 är skattesatsen 100 kronor per ton avfall. I propositionen föreslås även en årlig omräkning av skattesatsen grundad på faktiska förändringar i KPI. Avdrag för skatten får göras för avfall som förs ut från en förbränningsanläggning.

Den nya lagen föreslås träda i kraft den 1 april 2020.

Motionen

I kommittémotion 2019/20:3422 av Eric Westroth m.fl. (SD) anförs att Sverigedemokraterna avvisar regeringens skatt på avfallsförbränning. I den utredning som har gjorts föreslogs att den dåvarande skatten på förbränning av hushållsavfall avskaffas utan att ersättas med någon annan skatt eller något annat styrmedel. Motiveringen är att skatten inte styr mot de mål som motiverade dess införande. Regeringen har inte lagt fram någon ny information som kullkastar denna slutsats. Inget tyder på att den föreslagna skatten skulle öka återvinningen av material i nämnvärd utsträckning.

Utskottets ställningstagande

Utskottet delar regeringens bedömning att en skatt på avfallsförbränning bör införas för att Sverige ska nå de nationella klimatmålen och för att skapa en mer resurseffektiv och giftfri avfallshantering. Vidare anser utskottet att det är nödvändigt att arbeta på såväl kort som lång sikt för att uppnå dessa syften.

Utskottet noterar samtidigt att det finns betydande oro för att skatten kan komma att medföra negativa effekter, t.ex. i form av bristande effektivitet, och att regeringen därför kommer att följa upp i vilken mån den nya skatten leder

mot de mål som rättfärdigar den. Utskottet tillstyrker mot denna bakgrund propositionen och avstyrker motionen.

Reservation

Skatt på avfallsförbränning (SD)

av Eric Westroth (SD), David Lång (SD) och Johnny Skalin (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut borde ha följande lydelse:

Riksdagen avslår regeringens förslag.

Därmed bifaller riksdagen motion
2019/20:3422 av Eric Westroth m.fl. (SD) och
avslår proposition 2019/20:32 punkterna 1 och 2.

Ställningstagande

Regeringen planerar att införa en skatt på avfallsförbränning, vagt motiverad med klimathänsyn och strävan efter nollutsläpp 2045. Tidsplanen är att trappa upp skatten till 125 kronor per ton avfall 2022. Sverigedemokraterna motsätter sig införandet av en skatt på avfallsförbränning, främst eftersom den inte är ett styrmedel mot bättre avfallshantering utan i första hand leder till överföring av pengar till staten.

I den utredning som har gjorts, SOU 2009:12, föreslogs att den dåvarande skatten på förbränning av hushållsavfall skulle avskaffas utan att ersättas med någon annan skatt eller något annat styrmedel. Motiveringen är att skatten inte styr mot de mål som motiverade dess införande.

Regeringen har inte lagt fram någon ny information som kullkastar denna slutsats. Inget tyder på att den föreslagna skatten skulle öka återvinningen av material i nämnvärd utsträckning.

En skatt på avfallsförbränning kommer att resultera i dyrare fjärrvärme, höjda mottagningsavgifter för leverans av avfall till svenska anläggningar och sämre nettoresultat för de företag som sköter avfallsförbränning.

Mot bakgrund av ovanstående avstyrker Sverigedemokraterna en skatt på avfallsförbränning.

Särskilda yttranden

1. Skatt på avfallsförbränning (M)

Niklas Wykman (M), Helena Bouveng (M), Kjell Jansson (M) och Fredrik Schulte (M) anför:

Motivet för skatten är inte att minska de miljöeffekter som orsakas av de skattskyldiga förbränningsanläggningarna. I stället är syftet att minska de miljöeffekter som orsakas av de aktörer som genererar avfallet. Eftersom den skatt som regeringen föreslår inte kommer att föras över till de aktörer som påverkar avfallets uppkomst och sortering kommer inte heller principen om att förorenaren ska betala för sin miljöpåverkan uppnås. Skatten uppfyller alltså inte sitt syfte: att öka materialåtervinningen och minska avfallsmängderna. Den har ingen miljöstyrande effekt.

Skatt på förbränning av avfall har dessutom funnits tidigare men avskaffades 2010 för att den inte gav önskvärd effekt. Regeringen konstaterar i propositionen att den nu föreslagna skatten inte kommer att bidra till en ökad materialåtervinning och inte heller minska de klimatpåverkande utsläppen på kort sikt. Den effekt som regeringen förutspår är att det först efter 2030 möjligen kan komma att ske en viss utfasning av äldre avfallsförbränningsanläggningar av åldersskäl.

Ekonomiska styrmedel på miljöområdet bör så långt det är möjligt utgå från att förorenaren betalar för sin miljöpåverkan. Det är tydligt i utredningen som föregått propositionen att så inte är fallet när det gäller den nu föreslagna skatten. Dessutom skulle skatten innebära kostnadsökningar och försämrade lönsamhet för förbränningsanläggningarna. Dessa kommer sannolikt att i så stor utsträckning som möjligt föra över de ökade kostnaderna på fjärrvärmekunderna. Skatten är alltså ingen miljöskatt på så sätt att den styr mot en bättre avfallshantering, utan den blir en fiskal skatt som tas ut på fjärrvärmekunder och fjärrvärmeföretag. Det här är raka motsatsen till vad som behöver göras för att genom en konkurrenskraftig fjärrvärmesektor klara elförsörjningen kalla vinterdagar, i synnerhet i storstäder.

Förslaget finns inte i Moderaternas budget. Vi motsätter oss därför införandet och avstår från att delta i beslutet.

2. Skatt på avfallsförbränning (V)

Tony Haddou (V) anför:

En omfattande avfallsförbränning, av t.ex. plast som i stället bör återvinnas, är inte förenlig vare sig med våra klimatmål eller med en cirkulär ekonomi. Att förbränna avfall för energiåtervinning är resurseffektivt när man prioriterar enligt avfallshierarkin och lämpliga fraktioner därmed förbränns. Avfallsförbränning i kraftvärmeverk nära våra städer spelar även en viktig roll för vårt behov av planerad elproduktion. I likhet med ett flertal remissinstanser anser

jag och Vänsterpartiet att det behövs åtgärder högre upp i avfalls-hierarkin. En skatt på avfallsförbränning är därför otillräcklig och borde därför skyndsamt följas av styrmedel som minskar uppkomsten av avfall samt ökar återanvändning och materialåtervinning. Enligt Vänsterpartiets uppfattning hade sådana styrmedel lämpligen införts före eller i samband med införande av skatt på förbränning av avfall. Regeringens förslag har också flera brister i konsekvensanalysen, och vi anser att regeringen borde utvärdera skattens effekter i ett tidigt skede för att om nödvändigt korrigera brister i skattens utformning i fråga om sorterat avfall och fjärrvärmesektorn.

Vi inom Vänsterpartiet anser att producenterna bör åläggas ansvar för att i ökad utsträckning producera produkter som går att återanvända och återvinna och som minskar belastningen på miljön från farliga ämnen. Inte minst bör krav på standardisering av plasttyper införas snarast för att öka återvinningen av plast. För att öka materialåtervinningen av förpackningar och returpapper anser vi därutöver att insamling av dessa fraktioner bör organiseras genom kommunerna för att göra insamlingssystemet mer lättillgängligt och effektivt och minska transportbehovet. Det fulla ekonomiska ansvaret för en sådan organisering bör, enligt principen att förorenaren betalar, bäras av producenterna.

Trots dessa synpunkter ser Vänsterpartiet i likhet med regeringen ett långsiktigt värde för miljö och klimat i en avfallsförbränningsskatt. Regeringens förslag är samtidigt också en del av det förslag till statens budget för 2020 som riksdagen har ställt sig bakom. Av dessa skäl har jag valt att stödja regeringens förslag.

3. Skatt på avfallsförbränning (KD)

Hampus Hagman (KD) anför:

Kristdemokraterna anser att regeringen forcerar införandet, utan att ta hänsyn till den tid det tar för aktörerna som påverkas av skatten att anpassa sig till dess införande. Regeringen vill att skatten införs den 1 april 2020. Det är bara ett fåtal månader efter att propositionen vunnit laga kraft. I remissvaren anför Avfall Sverige och Energiföretagen Sverige att det måste förlöpa minst ett kalenderår mellan det slutliga beslutet om en skatt och den tidpunkt då den träder i kraft. Bland annat anför anledningen att kommunernas beslutsprocess för att införa skatten i de kommunala avgifterna förutsätter en tillräckligt lång tid för beredning och kommunala beslut.

Utifrån den kritik som kommit från en rad olika instanser menar vi att det finns vissa tveksamheter kring den föreslagna skatten. Vi anser att regeringen i ett första skede bör förskjuta tidpunkten för införandet, såsom Kristdemokraterna gjort.

I enlighet med riksdagens rambeslutsprocess ställs regeringens budgetförslag och oppositionspartiernas budgetförslag mot varandra som helheter, och budgeten beslutas sedan i två steg. Kristdemokraternas budgetförslag är en sammanhållen helhet, och eftersom riksdagen i steg ett, rambeslutet, har

ställt sig bakom regeringens förslag till ekonomiska ramar för statsbudgeten och inriktning på budgetpolitiken deltar jag inte nu i det aktuella beslutet. I stället framför jag i detta särskilda yttrande synpunkter på regeringens förslag.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2019/20:32 Skatt på avfallsförbränning:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om skatt på avfall som förbränns.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Följdmotionen

2019/20:3422 av Eric Westroth m.fl. (SD):

Riksdagen avslår propositionen.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om skatt på avfall som förbränns

Härigenom föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Skatt ska betalas till staten enligt denna lag för avfall som förs in till en avfallsförbränningsanläggning eller en samförbränningsanläggning.

Med avfall avses detsamma som i 15 kap. 1 § miljöbalken (1998:808).

2 § Med avfallsförbränningsanläggning avses en förbränningsanläggning

1. som är avsedd för avfallsförbränning med eller utan återvinning av alstrad energi,

2. där förbränning av avfall sker på ett sådant sätt att det huvudsakliga ändamålet med anläggningen inte kan anses vara produktion av energi eller material,

3. där mer än 40 procent av den alstrade värmen kommer från förbränning av farligt avfall, eller

4. där det förbränns annat hushållsavfall än avfall som omfattas av någon av avfallstyperna i underkapitel 20 01 och är källsorterat eller i underkapitel 20 02, enligt bilagan till kommissionens beslut 2000/532/EG av den 3 maj 2000 om ersättning av beslut 94/3/EG om en förteckning över avfall i enlighet med artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG om avfall, och rådets beslut 94/904/EG om upprättande av en förteckning över farligt avfall i enlighet med artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG om farligt avfall, i lydelsen enligt kommissionens beslut 2014/955/EU.

3 § Med samförbränningsanläggning avses en förbränningsanläggning som

1. huvudsakligen är avsedd för produktion av energi eller material men där avfall används som normalt bränsle eller tillskottsbränsle eller värmebehandlas i syfte att kunna bortskaffas, och

2. inte är en avfallsförbränningsanläggning.

4 § Med förbränningsanläggning avses en stationär eller mobil teknisk anläggning där avfall förbränns. I en förbränningsanläggning enligt denna lag ingår

1. hela anläggningen och det område som hör till anläggningen med samtliga förbränningslinjer, utrymmen, utrustning och system som hör samman med avfallens behandling, och

2. allt i anläggningen som hör samman med termisk behandling av avfallet genom oxidering eller genom en förbränningsprocess som följer därefter.

5 § Med avfallsförbränning avses värmebehandling av avfall genom oxidation eller andra värmebehandlingsprocesser som pyrolys, förgasning

eller plasmaprocess, i den utsträckning som ämnena från behandlingen sedan förbränns.

Undantag från skatteplikt

6 § Skatt enligt denna lag ska inte betalas för

1. farligt avfall som förs in till en anläggning,
2. biobränsle som förs in till en anläggning,
3. animaliska biprodukter som förs in till en anläggning, eller
4. avfall som förs in till en samförbränningsanläggning som huvudsakligen producerar material och där avfallsförbränning ingår i produktionen av materialet, under förutsättning att materialet innehåller en del av avfallet eller dess restprodukter.

7 § Med farligt avfall avses avfall med minst en av de farliga egenskaper som förtecknas i bilaga III till Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv, i lydelsen enligt kommissionens förordning (EU) nr 1357/2014.

8 § Med biobränsle avses material av biologiskt ursprung som används som bränsle. Med biobränsle avses dock inte

1. fossila material,
2. sorterat avfall, oavsett innehåll, eller
3. föremål eller ämne som avses i 2 men som har upphört att vara avfall efter en hantering som innebär återvinning.

9 § Med animaliska biprodukter avses de produkter som definieras som kategori 1-material och kategori 2-material i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/63/EU.

Vem som är skattskyldig

10 § Skattskyldig enligt denna lag är den som bedriver verksamheten på en avfallsförbränningsanläggning eller på en samförbränningsanläggning.

Skattskyldighetens inträde

11 § Skyldighet att betala skatt inträder när avfall förs in till en avfallsförbränningsanläggning eller en samförbränningsanläggning.

Skattebelopp

12 § Skatt ska betalas med 125 kronor per ton avfall.

13 § För kalenderåret 2023 och efterföljande år ska skatten betalas med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar det i 12 § angivna

skattebeloppet multiplicerat med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2021.

Belopp enligt första stycket avrundas till hela kronor.

Regeringen fastställer före november månads utgång det omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska betalas för påföljande kalenderår.

Avdrag för skatt

14 § Den som är skattskyldig får göra avdrag för skatt enligt denna lag

1. för avfall som förs ut från anläggningen, och
2. för ämne eller föremål som har upphört att vara avfall och som förs ut från anläggning.

Avdrag ska göras med det skattebelopp som gällde när skattskyldigheten för avfallet inträdde.

Förfarandet

15 § I fråga om förfarandet vid beskattningen enligt denna lag gäller skatteförfarandelagen (2011:1244).

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2020.
2. Lagen tillämpas inte på avfall som förts in till en avfallsförbränningsanläggning eller en samförbränningsanläggning före ikraftträdandet.
3. Skatt enligt 12 § ska betalas med 75 kronor per ton avfall under perioden från och med den 1 april 2020 till och med den 31 december 2020 samt med 100 kronor per ton avfall under perioden från och med den 1 januari 2021 till och med den 31 december 2021.

2 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 15 § och 7 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

15 §¹

Med punktskatt avses skatt enligt

1. lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
2. lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
3. 2 § första stycket 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,
4. lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,
5. lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
6. lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
7. lagen (1994:1776) om skatt på energi,
8. lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,
9. lagen (1999:673) om skatt på avfall,
10. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,
11. lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,
12. lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,
13. lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, *och*
14. lagen (2018:1139) om skatt på spel.

13. lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,
14. lagen (2018:1139) om skatt på spel, *och*
15. lagen (2019:000) om skatt på avfall som förbränns.

7 kap.

1 §²

Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag,
2. den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
3. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag för den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag,
4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9, 11 och 11 b–13 §§ samma lag,
5. den som gör sådant unionsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,

¹ Senaste lydelse 2018:1146.

² Senaste lydelse 2018:1892.

6. en utländsk beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 3, 4 eller 5,

7. en beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EU-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,

8. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,

9. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

10. den som är skattskyldig enligt

a) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,

b) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,

c) 10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 36 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

d) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

e) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

f) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

g) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

h) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

i) 8 § 1 eller 2 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

j) lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,

k) 6 § 1 eller 2 b lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, *eller* k) 6 § 1 eller 2 b lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

l) lagen (2018:1139) om skatt på spel, *eller* l) lagen (2018:1139) om skatt på spel, *eller*

m) lagen (2019:000) om skatt på avfall som förbränns.

11. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§,

12. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en byggarbetsplats, och

13. den som betalar ut ersättning som är underlag för statlig ålderspensionsavgift enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2020.